

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AV.
& MCGREGOR ST.

The Provincial
Library
City

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

РІК IV.

Ч. 50.

СУБОТА, 24. ЧЕРВНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JUNE 24th, 1922.

No. 50.

VOL. IV.

Новинки.

26 УБИТИХ В БОРОТБІ МІЖ МАЙНЕРАМИ І СТРАЙКОЛОМАМИ.

ГЕРРІН, Іл., Злуч. Держави, 22. червня. — В боротьбі юнінських майнерів і їх симпатиків зі страйколомом за Стріп майні, яка належить до "Савтері Іллінойс Кол Ко." і є положена недалеко звідси, зістало убитих 26 людей.

Не повне обчислене виказує, що між убитими є 16 неюнінських майнерів (страйколомів) і 3 юніни.

Одного страйколома знайдено похованого на дереві і прощеного кулями.

Випровадили страйколомів з майнерського округу.

МЕРІОН, Іл., 22. червня. — Сорок страйколомів майнерів, які повертали нині від "Савтері Іллінойс Кол Ко." коло Геррін, зістали заарештовані топопо з 1000 страйкуючих майнерів, яка після сего рушила до Геррін, щоби посадити їх на потяги і випровадити з вуглевих районів. Страйколомів полишили майну після того, як властиві оповістили, що не будуть робити дальших спроб пустити в рух майні після убитих в середу двох людей в боротьбі між страйкерами і сторожею.

Майна належала до "Савтері Іллінойс Кол Ко." була першою в стейті Іллінойс, що розпочала роботу від початку страйку, і сей факт викликав велике обурення серед страйкуючих юнінських майнерів. Сей округ є цікавито юнінський.

АМЕРИКАНСЬКІ ЗЕЛЗНИЧНИКИ ЗАЯВЛЯЮТЬ, ЩО ВИДІДУТЬ НА СТРАЙК.

СІНСІНАТІ, Огайо, Злучені Держави, 19. червня. — Провідники десяткох залізнодорожних юнін повідомили формально американську залізнично-робітничу раду про свій намір перейти в жите страйк на случай, коли він буде одобрений 1,225,000 робітників, яких платня має бути обтята з днем 1. липня на приказ сего ради.

Дотеперішній вислід голосування виказує, що 98% відданих голосів заявлює ся в користь страйку.

Президент "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" Джан Л. Луїс заявив в розмові з представниками преси, що після його переконання "страйк залізничних робітників є неминуєчий". Луїс заявив дальше, що на спільній конференції майнерських і залізничних представників, яка розпочнеть ся у вівторок, будуть обговорені точки спільної акції майнерів і залізничників згідно з постановами угоди, заключеної в лютом на спільній конференції в Шікаго.

Представники майнерів і залізничників висказують переконання, що спільна акція обох так важних груп робітників мусить привести до скорієї побід. Бо довше тривання такого страйку принесло би дизорганізацію у всіх галузях індустрії.

Всеукраїнське Державне Видання видало протягом 1920 р. 186 брошур в кількості 3,625,510 примірників.

РАДА НАРОДНИХ КОМИСАРІВ ДАЛА ЛЕНІНОВИ ВІДПУСКУ.

ЛОНДОН, 22. червня. — Донесене з Москви до "Сентрал Нюз" каже, що Рада Народних Комісарів СРСР ухвалила премієрови Ленінову відпустку до осені з огляду на його слабкість.

Сподіють ся, що Леніна буде заступати народний комісар Цюруп, другий віцепрезидент ради.

Заперечують вістку, що Леніна мав би заступати директоріат.

ЛОНДОН, 19. червня. — Російська торговельна делегация подала нині до публічного дома офіційну телеграму з Москви, в якій заявляє ся, що поголоски про назначене директоріату на місце Леніна з огляду на його слабкість, є абсолютно безпідставні. В доносені сказано, що в правительствених кругах нема такового наміру.

ЛІТВІНОВ ПРО СТАНОВИЩЕ РОСІЙ І ІНШИХ ДЕРЖАВ.

МОСКВА. — Максим Літвінов, голова совітської делегации на Гагську конференцію, в розмові з міжнародними кореспондентами заявив, що Совітська Росія буде придержувати ся в Гагзі тої самої позиції, яку занімала в Генуї.

На думку Літвінова найважливішим питанням в Гагзі буде: які суми банкірні будуть уважати можливими дати до розпорядності Росії в формі кредитів. Про забезпечення кредитів нема що багато говорити, так як Росія посилає такі колосальні природні багатства, які легко покрийють найбільші суми.

Дальше, в Генуї Лойд Джордж в імені союзників обіцяв був черкнути з рахунку всі воєнні дови Росії, а совітське правительство виявило знова готовність, в заміну за отримані кредити, відмовитись від своїх претенсій до союзників.

Літвінов не вірить, щоби союзники в Гагзі ринули післати в Росію комісію для дослідження її внутрішнього положення, так як їм відоме відношення до такого плану. До сего він додав: "Ми годимося допустити в Росію таку комісію, але тільки на основі взаємності. Ми відрізані від цілого світа і з відволонем післали-б і свої комісії в деякі краї для дослідження їх господарських умовин".

Що відноситься до кредитів, то Літвінов вважає, що навіть як їх не отримає ся, то господарська відбудова Росії піде вперед, тільки повільніше.

"У нас не мало є таких, додав він, що взагалі не бажають заграничних кредитів і воліють, щоби Росія обходилась при своїх власних средствах".

На закінченні своєї розмови Літвінов сказав, що він мало вірить в можливість загальноного порозуміння з Росією і тому держави, які стелять до угоди з Росією, повинні з Англією на чолі виступити на шлях заключення окремих договорів з совітським правительством. Франція, розумієть ся, так само як і в Генуї, буде всіма силами старати ся підкопати і Гагську конференцію.

КРАСІН ПРО ВІДНОСИНИ МІЖ РОСІЄЮ І ЗЛУЧЕНИМИ ДЕРЖАВАМИ.

МОСКВА, 19. червня. — Лейонід Красін, промовляючи на конференції департаменту заграничного торгівля, якого він є головою, заявив, що вже недалекий час, коли між Росією і Злученими Державами будуть привернені торговельні зносини.

Рівночасно появив ся в "Правді" статя, в якій говорить ся про порадничі співділяння з Злученими Державами в цілі відбудови нафтяної промисловості в Росії.

"Поважливіше торговельні зносини є можливі тільки з Америкою", лише "Правда". "Ми можемо дати їй нафту, якщо вона дуже потребує, а в заміну за се дістати від неї машини для індустрії і хліборобства. Се треба конче зробити, оминаючи в сей спосіб посередників збанкрутованої европейської буржуазії".

Річна продукція нафти в Росії доходить нині до 560 мільонів пудів, — говорить ся дальше в "Правді". При допомозі американських нафтових знатоків продукція нафти в Росії легко могла би бути підвишена до 3 мільярдів пудів, з чого дві треті можна би було експортувати до Америки.

При кінці статі "Правда" пише: "Посередники як Лойд Джордж і Барту старають ся набутти від нас засоби нафти, щоби опісля перепродувати її Америці, але ми хочемо торгувати безпосередно."

У своїй промові Красін ще раз повторив, що совітське правительство не зречеть ся монополію над заграничною торгівлею.

Америка не бере участі в Гагській конференції.

ВАШІНГТОН, 17. червня. — Правительство Злучених Держав не буде мати офіційного ані неофіційного обсерватора на міжнародній конференції для російських справ, яка розпочала ся в Гагзі. Таку заяву одержано вчера з "білого дому" від президента Гардінга.

Румунія оскаржує більшовиків о ширене комуністичної пропаганди.

БУКАРЕШТ, 19. червня. — Румунське правительство вислало формальний протест на конференцію в Гагзі, в якій оскаржує правительство Совітської Росії о порушенні угоди, заключеної в Генуї, підстави якої всі европейські держави згодили ся через 7 місяців не вести ворожого пропаганди ані не нападати на другі держави.

Румунське правительство оскаржує іменно більшовиків о ширене комуністичної пропаганди. На днях румунські військові власті зловили совітський літак коло Тичини (в Бесарабії), налагодивши комуністичною літературою.

До Петрограду прибуло за тиждень 100 кораблів.

БЕРЛІН, 19. червня. — Телеграма з Москви доносить, що від 10. червня, то є від часу отворення петроградської пристані, для світової торгівлі, прибуло до Петрограду 100 кораблів з набором. Першого дня прибуло 20 кораблів.

ІРЛЯНДЦІ УБИЛИ БРИТАНСЬКОГО ПОЛЕВОГО МАРШАЛКА ВІЛСОНА.

ЛОНДОН, 22-го червня. — Два ювініри ірландської республіканської армії застріляли тут нині на смерть полевого маршалка сер Генрі Вілсона перед його резиденцією на площі Ігана. Убийники завололи після того, як вони почали втікати і стріляти за собою та постріляли трох полісменів і одного цивіля. Після арештовани один з них пробував поповнити самовбивство.

Планує увірені, що замордоване Вілсона, члена олстерського парламенту, є частиною широко розгалуженого заговору на жите опонентів (протинників) ірландської республіканської армії. Коло Вайтгола і резидентів Лойд Джорджа на Давнінг стріт поведено сторожу.

Один з постріляних полісменів помер опісля в шпиталі.

ЗАВОРУШЕННЯ У ВІДНІ.

ВІДЕНЬ, 19. червня. — Антисемітська (протинжидівська) ліга, якої керівцем є: "Проч з Жидами і комуністами!" Австрія для Австрійців!" — устроїла тут вчера виче, на яке напали комуністи, цивільні і військові. Для привернення порядку завівано поверх 1000 поліціантів. Многю осіб зістало ранених, між ними і провідник комуністів Гексман. 15 осіб зістало арештованих.

БЕЗРОБІТЦЕ В АВСТРАЛІ ЗБІЛЬШАЄТЬ СЯ.

СІДНІЙ, Австралія, 14-го мая. — Сталеві заводи в Австралії заперестали працювати. Десятки тисяч робітників опинило ся без роботи. Властитель фабрик заявляють, що при теперішній дорожнечі вугля і робітників вони не є в силі конкурувати зі заграничними фірмами та що фабрики будуть так довго закриті, доки не наступить обниженне ціни вугля і значне зменшенне платні робітників.

Англійське правительство звернуло ся до австралійського правительства, щоби воно найшло занятя для безробітних членів "королівської ірландської поліції". Австралійське правительство відмовило сему.

Американці на Уралі.

ЛОНДОН, 15. червня. — Делегата з Риги доносить до лондонського "Таймса", що Американці, які недавно тому набули концесії в Донаєві в Уральських горах, розпочали добувати там мідяну руду.

Махно арештують в Польщі.

ВАРШАВА, 8. червня. — В Урядових кругах сподівають ся, що недалові буде арештований відомий бандит Махно, який є тепер інтернований в Польщі. Він буде арештований як оскаржений за убійство польських горожан, що перебували на Україні.

БЕРЛІН, 12-го червня. — В Лилську помер сьогодні д-р Вольфганг Капп, провідник берлінської революції в 1920 р. Смерть наступила після операції, в якій Капп втратив одно око і частину черепа. Він був обжалований в найвищим трибуналі в Лилську за державний замах в Берліні, який повалено було тимчасове правительство президента Еберта.

СОВ. ПРАВИТЕЛЬСТВО НЕ РАТИФІКУВАЛО ДОГОВОРУ З ІТАЛІЄЮ.

МОСКВА, 17. червня. — Заступник народного комісара заграничних справ Максим Літвінов вислав до італійського правительства ноту, в якій подав причину, задля яких совітське правительство відказало ся ратифікувати договір, заключений між Росією і Італією в Раллапо.

На своїм останнім засіданні Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет уложив певні умовля до договорів зі заграничними державами. Після гадки совітського правительства ці умовля не були принімені в угоді з Італією. Всі користі договору находять ся по стороні Італії.

На підставі сього договору Італі мали би прислуговувати більші економічні користі, ніж іншим державам, як приміром Німеччині, яка визнала совітське правительство.

Одним з головних закліків є се, що італійське правительство відказало ся зрівати зовсім зносини з представниками давного російського правительства та признати совітського представника однимоким правильним представником Росії в Італії.

РОБІТНИЧА КОРПОРАЦІЯ ДЛЯ ВІДБУДОВИ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

НЮ ЙОРК. — Заходами "Амалгамейтед Клаутинг Воркерс оф Америка" основано першу американську корпорацію з капіталом один мільон доларів, яка має бути помічна при відбудові індустрії у Совітській Росії. Так подає офіційний звіт з годової кватирі сего юні.

Корпорація носить назву "Рошіан-Американ Індустриал Корпорейшен". Її діяльність буде звернена в першій мірі на розвиток текстильної індустрії в зв'язку з виробом одягу. Опісля в міру потреби її діяльність може бути поширена і на інші галузі індустрії.

Президент "Амалгамейтед" Сідней Гілмен привіз ще мильового літа концесія від совітського правительства, яке згодило ся віддати під заряд такої корпорації 6 фабрик одягу в Петрограді, а 3 в Москві. Всі фабрики працюють.

Президент Сідней Гілмен предложив услія концесії на останній конвенції "Амалгамейтед" в Шікаго, яка не тільки прийняла проект, але й ухвалила закупити з фондів юнін шерів на 50,000 доларів, а крім того вилатити 10,000 доларів на покриття коштів основана такої корпорації.

Основний капітал корпорації буде розділений на 100,000 шерів по 10 доларів, щоби дати можливість як найширшим кругам робітництва стати співласниками корпорації і тим самим дати поміч в економічній відбудові Совітської Росії.

Підприємство буде стояти під контролею Головної Економічної Ради і корпорації, які будуть мати по половині голосів. Спільно утворений заряд буде завідувати підприємством. Совітське правительство передасть сему зарядові фабрики враз зі засобами сирійських матеріялів.

Роблять ся приготування, щоби фабрики обслуговувати можливо російськими робітниками і переробляти російські сирій матеріяли. Зі Злучених Держав буде вислано хіба кілька технічних знатоків.

ВИБОРИ В МАНІТОБІ ВІДБУДУТЬ СЯ ПРАВДОПОДІБНО 21. ЛИПНЯ.

На мітінгу в Брендон, Манітоба, який відбув ся минулої середи, дня 21. червня, манітобський премієр Норріс заявив, що він сподієть ся, що вибори до провінціального парламенту в Манітобі відбудуть ся за місяць, себто дня 21. липня.

ПОВОРІТ ІНТЕРНОВАНИХ В ПОЛЬЩІ НА УКРАЇНУ.

З Варшави пишуть до "Землі і Воли": Жите в польських таборах - уже дуже надоло нам. Уже досить насиділи ся ми за дротами або блукали на "вільній" польській землі та живили ся свіжим повітрем. Тягне нас на батьківщину. Козаки і старшини утікають з таборів, а напр. з Тухолі ціліми масами утікають і являють ся в репатріційній місії голудні і обдерті. На запит, чому вертають, відповідають Українці: "Була війна, то воювали, а тепер объявлена амнестія. Наших уже богацько помірило. А дрови дали ся нам більше відчуті, чим війна". Врешті решт нужда і голод змушують "червоніти". Такий до вже закон економічних відносин.

Розправа проти посла Домбала.

Дня 3. липня відбудеть ся в Варшаві карна розправа проти посла Домбала, обжалованого за державну зраду. До розправи візвано коло 20 свідків, між якими є міністри, посли, урядники і т. д. Розправу розписано на 7 днів.

Румунська цензура забороняє писати про Східну Галичину.

Черновецький "Verwaerts" доносить, що румунська цензура заборонила пресі подавати вісти з Генуї про Східну Галичину, тому що Румунія є союзником Польщі! Так слово "Східна Галичина" є проскрібоване в Румунії, як і слово "революція". Чисто румунська розвязка справи!

ПОДЯКА.

На сім місяці складова ширшу подяку всім філіям, відділам і товариствам У.Р.Д., які також поодиноким їх членам, які допомогли мені в мой організації робіти і в різних перешкодах зв'язаних з нею.

При сій нагоді закликаю всіх товаришів і товаришок до енергійної праці в напрямку допомогти голодуючим на Радянській Україні. Зверніть увагу, товариші, на ті покликки, в яких визнаєть ся вас ратувати від голодової смерті наших братів в Радянських Республіках. Дальше, не забувайте за нашу одинокую часопісь "Українські Робітничі Вісти" і старайте ся по можливості своїх сил її помагати. Також памятайте і про Український Робітничий Дім в Вінніпегу, на яким тяжить ще позичка і ростуть проценти. І тут ніхто не допоможе лише ми самі.

На закінченні відзнаюсь до товаришок-робітниць згуртованих в Відділах Женщин-Робітниць при Товаришеню Український Робітничий Дім і закликаю їх писати про рух в своїх відділах і взагалі про справи женщин-робітниць до присвяченої на се умисно сторінки в "Голосі Праці".

З товаришським привітом, Н. Гуцалюк.

ПІКНИК! ІДЬМО ВСІ ПІКНИК!

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Кілдонан устроєє в неділю, 25. червня, в Морс Плейс **ВЕЛИЧАВНИЙ ПІКНИК.**

Програма пікніку дуже богата. В програму входять всякого рода забави як для старших, так і для молодших та дітей. Буде пригравати першорядна музика. Тож ідьмо всі на сей величавний пікнік, де можна гарно забавитись! **ЯК ІХАТИ:** Беріть стріткури "Morse Place" і ідьте аж до місця, де вона завертає, а там товаришки покажуть вам місце пікніку. Ціна стріткури всего 5 центів. В разі непогоди відбудеть ся забава в Укр. Роб. Домі в Іст Кілдонан.

Учені замість святих в публічних інституціях.

ПАРИЖ, 25. мая. — Мійська рада в Ойонакс коло Ліону ухвалила за ініціативою свого комуністичного бурмістра радикальний внесок в цілі охорони свободи думки тих, що перебувають в місцевих шпиталях і інших того рода публічних інституціях.

Тим розпорядком забороняеть ся проповідувание якогонебудь релігійного культу поза каплицями дотичних інституцій. Всі релігійні відзнаки і предмети мають бути усунені з кімнат. На місце імен святих, якими означувано ріжні кімнати, будуть поставлені імена славних учених, головню французьких.

ДО ШКОЛИ!

Товаришки Робітничі! Полаєть ся до відома всім товаришкам, котрі записались до школи неграмотних і тим, котрі думають ще замислитись, щоби прийшли в слідуючий понеділок, 26. червня до Укр. Роб. Дому, де пішеть ся наука. Один з товаришів зобов'язав ся вчити, если буде потреба, два рази в тиждень. Всі товаришки повинні зійти ся і рішити, в котрі дні повинна відбуватись наука. Комітет.

ЛЕКЦІЯ!

Заходом вінніпегського відділу секції женщин-робітниць при Укр. Роб. Домі відбудеть ся в середу 28. червня о год. 8-ий вечером лекція на тему "ПАРТІЯ І КЛЯСИ"

Лекцію виволосить т. Н. Гуцалюк.

Товаришки робітничі! На стала хвиля, коли женщины-робітничі почали інтересувати ся робітничим рухом та розвивати ся на просвітній і організаційній полі. З тою ціллю жіночий відділ секції женщин-робітниць устроєє в Укр. Роб. Домі кожної середи лекції, на які запрошує всіх женщин-робітниць.

Тож не забувайте, товаришки, прийти в середу вечером 28. червня до Укр. Роб. Дому, де буде мати нагоду довідатись що є партія, а що класи. Комітет.

ОПОВІЩЕННЯ.

Отсим подаєть ся до відома членам Укр. Роб. Дому в Іст Кілдонан, що в понеділок 26. червня відбудуть ся надзвичайні збори членів У. Р. Д. в Іст Кілдонан. Конечним є, щоби всі члени і членкині прибули на ці збори, бо є дуже важна справа, яка вимагає негайного вирішення. Заряд.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass’n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”
 часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришине “Українських Робітничих Вістей”.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають ся, хіба що допустяться виро-
 ковано зазначити, що блага звороту своїх рукописів на слушай П непоміщені
 та залучать поштовую марку на П переказку.

НАМІР ДІТНОЇ РОБОТИ, ЧИ МАЛПОВАНЄ?

Таких убогих умов, таких безпорадних і непевних со-
 творинь, як українські чорносотенці в Канаді і Америці, нема
 вже, здасть ся, нігде на світі. Боячись, щоби не пошість ся
 в дурні, вони без дозволу своїх європейських старокраєвих
 проповідників кроку не ступлять, а за те малуючи за ними та-
 ке не один раз втиуть, що відтак ніяка “дипломатія” не пере-
 робить.

Сказки то разів були випадки, що вони на розказ своїх
 побратимів в Європі розпаншотать ся з протестами проти
 Польщі, а тут дивись, а ті самі їхні “колеги” вже цінують ся
 з Пласудским. Українська чорна сотня в Канаді й Злуч. Держ.
 жавах стане з замиром на устах протестом як теля перед но-
 вими воротами і не знає, що робити. Так було з Денкіном, зі
 Скоропадским, з Вранглем, і нарешті таке саме сталось тепер
 з голодом на Радянській Україні.

Хто хоч трохи критично думаючи придивав ся роботі
 укр. чорної сотні по сей бік океану, той безуслівно згодить ся
 з нами. Ще 11. лютого 1920 року писали ми в “Укр. Роб. Ві-
 стях” в статі п. н. — “Орієнтація” сідуюче про “орієнтацію”
 чорної сотні по сей бік океану:

“Що до “орієнтації”, не остались “наші” позаду (від старокраєвних) і по сей бік океану. Ріжниця лише та, що старокраєвні політики самі є і творцями “орієнтації”, а тутешні тільки за ними малують.”

Малювали вони за старокраєвними два роки тому назад,
 малують вони за ними й тепер, і здохнуть малуючи. Закон
 еволюції до них не відноситься ся, свого власного світогляду во-
 ни не вироблять, бо на се у них розуму не хватить.

Взяти хоч-би справу помічі голодувачам. Лише пару
 тижнів тому назад вся чорносотенна українська преса в Канаді
 й Америці в один голос писала проти всякої помічі голоду-
 ючим, обидва грядуть ті робітничі часописи, які вели кампанію
 помічі, писала денунціуючі статі, що, мовляв, сі гроші зби-
 рають ся на більшевицьку пропаганду, то знова писала (“Укр.
 Голос”), що записано вже помагати і т. д. Зашишии буде тут
 щось наводити з той писанини, бо всякий, хто хоч раз мав в ру-
 ках одну з чорносотенних газет, бачив се на власні очі.

Нараз сталось чудо. Вся чорносотенна преса в Канаді
 й Злуч. Державах починає кампанію за поміччю голодувачим.
 Що вона здурила, подумає собі не один з читачів. Ні, не здури-
 ла. Се тільки ще одно чергове малюванне.

Пару тижнів тому назад появила ся новинка, що у Відні
 серед укр. емігрантів заснував ся комітет помічі голодувачим
 на Радянській Україні, головою — которого — е М. Грушевський.
 Чорна сотня в Канаді й Злуч. Державах ані пари з губи не пу-
 стила. Мовчала, бо не знала що робити, тим більше, що Гру-
 шевський записаний в неї на чорну дошку. Так пройшло з
 місяць. Аж наспіли старокраєвні газети, наспіли відозви віден-
 ського комітету “Голодний Україну” і чорна сотня по сей бік
 океану сама собі не вірить. Вона, так як та свекруха в “Безта-
 ланній”, саме почала так добре лаятись, а тут на тобі... пере-
 біли.

І починає чорна сотня “студіювати”, хто то ті відозви у
 Львові та Відні пише, та хто входить до тих комітетів. Боить
 ся, сердешна, щоби не поперитись на старому Грушевському,
 який потрохи зиркає в сторону Радянської України. В першій
 відозві “До українського громадянства” знайшла крім Грушев-
 ського — Чечеля, Олесья, Дм. Левницького і Суворову. Вага-
 лї, перші три небезпечні а останні два мало відомі. Студіює
 чорна сотня другу відозву “До цивілізованого світа”. Під
 тою, крім вище зазначених осіб, є ще підписана якась широкро-
 українська Паланція, проф. Ст. Дієтрянський і інші. І “пу-
 ще прежняго” остовіла чорна сотня... Очам своїм не вірить.

Аж наспів “Громадський Вістник” зі Львова. І там той са-
 мой: “На допомогу голодній Україні!” “Громадяни! Брати!
 Сестри!” А під відозвою поперх три сотки підписів. Тут і пе-
 трушевський Степан Баран, і Бадзинський, і Олександр Бар-
 вівський, і петлюрович Коновалець, і єпископи Коцюбовський
 і Хоминиш і прочая і прочая... Зміна фронту! Орієнтація на лі-во!

І пресбистерійський “Ранок” з своїми Савлами, і “Кан.
 Українськ” і “Кан. Фармер” (якже, той також) і “Укр. Голос”,
 підткнувши Ринніди задріпау спідничку (пард мї, Мусію), ви-
 рушили на поміч голодувачим.

Але, читачу, если-б ви коли придивали ся “дипломатич-
 ним” тонокатим, то побачили-б, як не в ногу вони виринули.
 Всі інші чорносотенні редактори, котрі всупереч своїй двоно-
 гій породі затримали всі примкети першої малли, так такі
 безобачні не оглядаючись і виринули, тоді як редактор “Укр.
 Голосу”, який вже пробував грати дипломата та витирав
 своєю парсуюю передпокі грошоносного князя Любомір-
 ского в Вашингтоні і передпокі польської шляхти в Тарнові і
 в Варшаві, — почав свою зміну фронту в чисто єзуїтський спо-
 сіб, вдаючи, будто-би він сам прийшов до переконанья, що
 треба помагати голодувачим на Україні.

Маючи в руках відозви віденського комітету і львівського,
 він їх спокійно промовчує, але натомість пише власну статю
 в “Укр. Голосі” з 14. червня, в якій закликає помагати голоду-
 ючим України, розумієть ся, через Укр. Черв. Хрест, а який
 вже покопоучеть ся і т. д. І тільки як виконавши сей “дипло-
 матичний” крок, помітив в сідуючій числі відозви віденсько-
 го комітету. Бачите, мовляв, а я таки випередив.

Така то єзуїтська зміна фронту за старокраєвними “автори-
 тетами”. Так редактор “Укр. Голосу” ще раз плянує собі в...
 Я сказав би в лице, але судячи після його “діяльності”, він
 такого не має. Бо коли “Укр. Роб. Вістї” почали кампанію по-
 помічі голодувачим на Радянській Україні, то редактор “Укр.
 Голосу” писав, що записано оглядали ся. Від того часу украї-
 нські робітничі в Канаді зложили і вислали для голодувачих се-
 ляи і робітників на Україні всім тисяч американських доларів
 і для голодувачих учених і письменників п’ятьох американ-
 ських доларів, як також почали вислати пожитку через АРА
 для поодиноких учених і письменників. І тільки тоді чорна
 сотня оглядала ся, що й ще не пізно.

Для чорної сотні пізно! Се ми повинні сказати її у відно-
 від. Вона не помагає зі широти, а зі злости, затиснувши зу-
 би. Вона, як те гайворонне пучуєть стерво, репетує кожда на
 свій голос. Пресбистерія кричить до себе, а “славнозвісний”
 Укр. Чер. Хрест в Канаді до себе. Не голодувачим селянам і ро-
 бітникам Запорожя, Миколаївщини та Одещини вони розбігли
 ся помагати. Покажкіачись на голод в тих місцевостях, ви-
 користовуючи страше положене пращючих, вони подають
 адреси лише наукових інституцій міста Києва. Ми, як свідомі
 робітничі, не є проти помічі тим вченим працівникам, які о-
 стали на своїм посту в сю тяжку хвилю для Радянської України.
 Ми самі їм по своїм силам помагаємо і всіх робітників закли-
 каємо помагати їм. Але ми отверто кажемо: помагайте вче-
 ним в Києві чи в Харкові, бо там також тяжке положене. Але
 норва сотня каже посылати поміч лише до різних наукових ін-
 ституцій в Києві, бо на Запорожю і в Херсонщині люди їдять
 трупи померших.

Робітничі в Канаді й Злучених Державах повинні пам’я-
 тати, що поміч насамперед повинна йти тим селянам і робітни-
 кам, які найбільше терплять голод. Ми повинні дати першу
 поміч тим, хто сам продукує споживчі продукти. Того пра-
 цівника треба відживити, треба дати йому змогу продукувати
 далше сі продукты, а тоді й місто не буде голодне.

Далше, робітничі повинні давати свою поміч через руки
 тих, котрих вони контролюють. Для сеї великої і святої робо-
 ти треба чесних і чистих рук. Ми на сім місці не хочемо го-
 ворити про тих людей, які ніні так нагадно “змилосерди-
 лись” над голодувачим населенням Радянської України. Іхні ми-
 нувши діла самі за них говорять. Але ми не позволимо робити
 бизнес на голоді працюючого населення України. Ся справа
 занадто дорога і болоча для нас. Коли вони взяли ся помага-
 ти вченим, нехай помагають, але нехай дадуть відповіди за
 кожний цент, нехай не прикривають своєї помічі вченим
 страшим положенням в Миколаївщині та на Запорожю.

Тим людям, котрі з якихось причин не хочуть посылати
 своїх грошей через робітничі комітети в Канаді й Злучених
 Державах, ми радимо посылати свою поміч голодувачим через
 американську організацію Ара, або через організацію Нансена.
 Се буде лише, ніж перебівати так дорогі центи через різні
 “патріотичні” комітети.

Але дотепер була і остає на далше одинока правдива до-
 рого помічі голодувачим на Радянській Україні, а се Комітет
 Помічі Голодувачим на Радянській Україні при Укр. Роб. Дому
 в Вінніпегу, який скідадуть ся з представників робітничої ор-
 ганізації і який шле свою поміч через руки М. Левницького, го-
 лови Закордонного Бюро Помічі Голодувачим України в Пра-
 гі. З кожного зложеного робітниками центра, вінніпегський ко-
 мітет дає детальніє справозданне, яке відтак потверджує ра-
 дяньський представник в Празі.

Робітничі в Канаді розпочали поміч голодувачим без жал-
 цю гололовних клічів в роді “а їм гуманності та цивіліза-
 ції”. Сі клічі ополнені, незважаєні і ними прикривають ся те-
 пер всякі злодійства. Робітничі почали шире, товарицьку,
 братну поміч тим, що тїє своє віддавали в боротьбі за ос-
 вобожене працюючим. Почали під скавулієм чорної сотні зі
 всіх сторін і ведуть її далше і будуть вести, доки ся поміч бу-
 де потрібна. За свою поміч робітничі не бажать ні відплати
 ні подяки. Іхня відплата і іхня подяка — се само їхнє велике
 діло.

І робітничі доведуть його до кінця. А малпи, навіть в
 розпочатій ними кампанії помічі голодувачим, лишать ся малпа-
 ми. Зеркало помічі голодувачим на Радянській Україні не
 виправить їхньої малючої піки.

Волинцє.

ДОВОІР НІМЕЧЧИНИ З Р.С.Ф.С.Р.

(Кореспонденція до “Українських Робітничих Вістей”).

В нашій статі про Генуїську конференцію ми нарочито не
 згадали про сей договір, хоч він був іл одиним позитив-
 ним вислідом. Ми зробили се тому, що рішили з огляду на
 вагу сього договору присвяти-
 ти йому окрему статю.

18. цвітня підписали німець-
 кі та російські делегати сей
 договір, якому відтак ціла сві-
 това преса присвятила тільки
 уваги, хоч став ся звичайний
 факт: дві держави, що не во-
 рують з собою, заключили
 мир і то не на підставі диктату
 побідника. А треба додати, що
 Радянське правительство від
 Берестейського мира все ста-
 ралось навязати нормальні
 відносини з Німеччиною. Але
 німецький уряд, представитель
 німецького капіталу, чи то за-
 часів кайзера, чи соціал-удо-
 ловця Еберта, все перешка-
 джало тому. Коли Німеччина
 Відгельма ІІ, що заключила з
 Совітами Берестейський мир,
 пригтовляла ся до нового
 походу на Р.С.Ф.С.Р., то “де-
 мократична” німецька республі-
 ка зірвала дипломатичні зно-
 сини з Радянським республі-
 ками, в тій шїй, щоби мати
 можливість в боротьбі антанті
 проти Радянських держав ста-
 нути по стороні антанті. Се
 так сказати була ціна, за яку
 німецька буржуазія хотіла
 здобути ласку і помилуванне
 антанті, но Франція і на се не
 згодилась, з обави, що бога-
 тства Росії моглиб Німеччині по-
 прогнано большевицькі умож-
 ливити назад здобути своє пе-
 редвоєне становище.

Неповожене інтервенцій
 спонукує Англію розпочати з
 Совітами переговори про вмі-
 ну полоненців. Зараз за нею і
 Німеччина заключає договір
 про ретрацію. Коли Англія
 закінчила торговельний до-
 говір з Р.С.Ф.С.Р., то зараз по-
 тї робить се з Німеччиною. І
 хотяи Німці знають, яку ролю
 англійська буржуазія призна-
 чила їм при “відбудові” Р.С.Ф.

С.Р. (“Manchester Guardian” пи-
 ше про се ясно: Німецька пра-
 цівники мають використатись
 для англійського капіталу.
 Тим самим вбито-б клан між
 Німеччиною а Р.С.Ф.С.Р. та за-
 лежність Німеччини від Ан-
 глаї стадаб ся тривалою), то пе-
 переговори між Р.С.Ф.С.Р. а
 Німціями в Берліні не дають
 на початку с. р. пожеданих ре-
 зультатів.
 В Генуї Німці сразу не їдуть
 з антантою ні з Р.С.Ф.С.Р.
 І доперва тоді, коли антан-
 товим отверто виключила Ні-
 меччину з участі у “відбудові”
 Р.С.Ф.С.Р., значить коли
 німецький буржуазій грозить
 утрата якоїсь участі в при-
 бутках при експлоатації Р.С.
 Ф.С.Р., коли Франція з Німеч-
 чиною хоче видусити відшко-
 доване з причини російсько-
 німецької війни, а до сього да-
 змогу Версальський мир — о-
 памятуєть німецький уряд і
 підписує сей договір.

Сам договір творить підста-
 ву до нормальних торговель-
 них відносин. Німеччина і Р.С.
 Ф.С.Р. зрїкають ся всяких жа-
 дань, що повстали з причини
 війни. Значить, що і Німеччи-
 на зрїкаєть ся відшкодованя
 за шкоду, яку дізнав німець-
 кий капітал від революції, але
 о стільки лише, о скільки ка-
 пітал антанті не одержить від
 Р.С.Ф.С.Р. відшкодованя за свій
 передвоєний маєток в на-
 ській Росії. Німеччині призна-
 но право перештату перед у-
 сіма, значить, що ніякої держа-
 ві не може Р.С.Ф.С.Р. призна-
 вати більше користий зі взає-
 ми. І хотяи німецький капі-
 тал відчуває на власній шкі-
 рі, як “відшкодованя” руйну-
 ють народне господарство, то
 мимого сього він готов гра-
 бити Р.С.Ф.С.Р., коли се зроби-
 ла антанта. Мала ілюстрація
 до характеристикі интернаці-
 оналізму світового капіталу.
 А треба теж мати на увазі, що
 сей договір підписав уряд, в

яким засідають і соціал-патрі-
 оти, що тим самим дали свою
 згоду видусити від соціалістич-
 ного уряду відшкодованне
 для капіталістів за націоналі-
 зованї фабрики.

Сам зміст договору доволі
 скукий, но він дає Німеччині
 можливість в його рамках до-
 помагати Р.С.Ф.С.Р. до відбудови
 свого народного господар-
 ства. Правда, союз пролетар-
 ських держав з Р.С.Ф.С.Р.
 скріпляє позицію міжнародно-
 го пролетаріату, спінює екс-
 плуатацію німецького проле-
 таріату антантською буржуазі-
 єю, але він якраз уможливує
 еманципацію Німеччини від
 економічного а тим самим і
 від політичного ярма антанті.
 Р.С.Ф.С.Р. дуже потрібні всякі
 промислові виробы, машини,
 транспортні засоби, різнїчі
 знарядя, але так само і техні-
 чні сили і кваліфіковані робіт-
 ники. Німецька промисловість
 може сеї товарній голод Р.
 С.Ф.С.Р. дуже добре заспоко-
 ювати, вона може давати тех-
 ніків і кваліфікованих робіт-
 ників, але разом з сїм мусить
 німецький капітал уділювати
 Р.С.Ф.С.Р. кредити, які не мо-
 жуть бути залежні від політич-
 них чи соціальних конше-
 сій. Що відбудова gospodar-
 ства Радянських держав оздо-
 ровить господарське жите Ні-
 меччини, се навіть і буржуаз-
 ні економісти і політики при-
 знають. Німеччині загрожує
 криза збуту така, яка вже і-

стнує в других європейських
 державах. Радянський ринок
 може отсе лиш оуунути. Си-
 рійці, які знаходять ся на те-
 риторії Р.С.Ф.С.Р., уможли-
 вють Німеччині освободитись
 від залежності від антанті.

Сільське господарство Радя-
 ських держав моглоб достав-
 ляти потрібні для неї житеві
 засоби, так як се було і до
 війни. Так то Німеччина отри-
 мала-б отсі засоби доволі де-
 шево і не мусіла-б втратити
 великі суми, як тепер, коли во-
 на закупує їх за дорогоу чужо-
 жу валюту. Тоді теж німецьке
 робітництво могло-б вже раз
 заспокоувати свій голод, від
 якого терпить вже 8 років.
 Так то німецький пролетаріат
 і політично і економічно зайн-
 тересований в якнайширшому
 використуванню можливос-
 тей, що виникають з сього
 договору.

Мир російсько-німецький
 має для Р.С.Ф.С.Р. не менше
 політичне значіє як Риж-
 ський мир, а під економічним
 оглядом він впрот дає змогу
 скріпнути якраз становище сих
 держав супроти антанті, які
 якраз ся послїдна хоче зни-
 щити. Від політичного розу-
 мю німецького уряду і німець-
 кої промисловости залежить
 тепер переведење сього-ж. Ра-
 дяньський уряд все зробить,
 щоби се такı сталось.

Берлін, в маю 1922 р.

Іван Сокира.

“БОГ НЕ ПОПУСТИТЬ --- СВИНЯ НЕ ЗІСТЬ”.

В Вінніпегу появилось якийсь
 чучло в особі Орхома чи Артьо-
 мовома, прибувшого з “Росії”.
 Українська чорна сотня
 так ним тішеть ся, що навіть
 згодила ся з тим, що місто О-
 деса, де та сновіла — Орхо-
 мо-Артьомов — робила “на
 мельнице”, се — Росія. А ви
 знаєте, читачу, що заснівала-
 б чорна сотня, як би так якийне-
 будь большевицьк сказав, що
 місто Одеса — се Росія? Чор-
 на сотня підняла-б крик: больше-
 вицькі окупанти не призна-
 ють України, вони місто Одесу
 називають Росією і т. д. і т. д.
 Але ось приїхав з “Росії”
 Орхома-Артьомов, “русский
 рабочий” з Одеси, і почав роз-
 казувати чорній сотні такі лю-
 бі ті дива про Росію, що та з
 вдячності до Орхома-Артьо-
 мовома згодила ся з ним, що О-
 деса — се Росія.

Цікавим є, що чорна сотня
 всяку дрань, яка опльовує Ра-
 дяньскі Республіки, для біль-
 шого авторітету приплутує до
 большевицьки, мовляв, дивись,
 що кажуть большевицьки про
 большевицькі.
 Прибувши з Константино-
 поля до Вінніпегу якийсь Ор-
 хома чи Артьомов, який від-
 видав вже і буржуазну англій-
 ську “Free Press” і чорносотен-
 ний “Укр. Голос”, то розпо-
 вів їм про Росію такі дива, в я-
 кій й коняка не повірить, не
 тільки людина, — не нале-
 жить до ніякої робітничої ор-
 ганізації в Вінніпегу. Се є
 тип робітника, що все мряв
 колісь і собі стає панком, а
 замість зужити відний час на
 читане та освідомлене себе
 самого, волів пограти на “гар-
 мошке” “мать моя баринши,
 атець капітан”...
 До Росії його ніхто з Вінні-
 пегу не вислав і ніхто не агі-
 тував, щоби він туди їхав. А
 як се видно з писанини “Укр.
 Голосу”, то їхав він туди, ма-
 ючи в кишені “півтора тисячі
 доларів і богато всяких річ-
 чий”. Думав, бідняка, що там
 робітничі і селяни клали свої
 голови та проливали свою
 кров за те, щоби всякі Орхоми
 чи Артьомови, приїхавши з
 Канади та Америки з тисяча-
 ми, могли там свобідно спе-
 кулювати, бо на те, мовляв,
 свобода.

Ось маленький примір:
 Дня 14. марта 1921 року від-
 плав з Нью Йорку до Лїбави
 корабель, на яким повертало
 до Росії 900 робітників. Коли
 корабель вїходив з Нью Йорку,
 то випровадять відїздаючі
 зїбрали велика маса робіт-
 нїцтва, співали “Интернаці-
 ональ”, цовївали червої пра-
 пори.

“Ах, товаришу, яка радість,
 який ентузіазм, — писав до
 пишучого сі рядки товариш-
 односельчанин, який також був
 в числі відїздаючих. — Ідемо
 одушевлені, свідомі, до праці
 на добро робітничо-селян-
 ських республік”.
 Так писав той товариш, від-
 їздаючи з Нью Йорку.
 Але ось прибув він до Гдан-
 ську і пише звідтам таке:
 “Болочне мені писати се. Я
 думав, що всі робітничі, що
 їдуть на сім кораблі, є свідомі
 члени робітничої сімі. На 900
 пасажирів, лише гурток нас,
 30 осіб, ідемо як свідомі ро-
 бітничі-комуністи. А решта ї-
 дуть не на добро для Радя-
 ських Республік. Щїу дорогу
 на кораблі пїятика, карто-
 грайство. Не повіриш: навіть
 з собою до Росії машини
 для вироблюваня самогонки.
 Ми пробували говорити їм,
 перекунувати, що там кров-
 леть ся, а ви їдете піши, ще
 й таку погань з собою везете. І
 вони відповідали нам на се
 гідкою російською лайкою,
 матюкаючи: “пашот ты к
 ма...рї. Какая мне свобода
 без водки. Раз там в Росії нет
 тепер водки, так я сам зделаю,
 на то и машину беру”.

Товаришу! Не жалую свого
 життя, але я рад, щоби сей ко-
 рабелъ в дорозі з Гданська до
 Лїбави затопив ся, ніж би мав
 привезти до Росії сю гідоту”.
 Або ось характерні картин-
 кі відїздаючих весною 1921
 р. з Вінніпегу до Росії робіт-
 ників. Крім вінніпегських, при-
 було кількох робітників з за-
 хідної Канади. В той час ве-
 лась в Канаді кампанія медич-
 ної помічі Сов. Росії. Відїзда-
 ючі вінніпегські робітничі за-
 пасились медикаментами та
 шкільним приладом не тільки
 для себе, але і для передачі їм
 там, де потрібно. Звернувшись
 вони і до прибувших робітни-
 ків з заходу, щоби ті також
 дещо купили. І один з них дій-
 сно купив. Він купив 200 пар
 черевяків. Купив їх тому, бо
 почув, що в Росії дуже доро-
 гі черевки і він сподївав ся
 на них там заробити спеку-
 луючи. Інший знова не вірив
 ні в що, тільки в гроші. І не
 купивши навіть поживи для
 себе самого, не говорячи вже
 про медицину, зашив в спідні-
 штани \$5.000 і так поїхав.

Побачивши, який тип емі-
 грації рушив з Америки і Ка-
 нади до Росії, совїтське пра-
 вительство замкнуло весною
 1921 р. границі. До одного з
 тих типів належить також і
 Орхома чи Артьомов, якого
 “Укр. Голос” причисляв також
 до большевицькі.

Так, сей тип писав листи до
 “Укр. Роб. Вістей” з Конс-
 тантинополя, після повороту його
 тудя з Одеси. Він, “ничто-
 же сумяшєся”, хотів, щоби

“Укр. Роб. Вістї” прислали
 йому \$375.00 на шифрарту з
 Константинополя до Канади.
 Се все, що він мав в звязі з
 “У. Р. Вістейми”. На доказ, що
 совїтське правительство — се
 Жиди, що Ленін також Жид,
 він прислав в своїм листі до
 “Укр. Роб. Вістей” жмут ви-
 тинків з врангівських газет в
 Константинополї.

Але те що він розповів про
 одеську Росію “Укр. Голосом”
 перенівське в 36 тисяч раз те,
 що говорять про Росію при-
 слани ним вірїжки з врангів-
 ських газет.

Ось вам вірїцє:
 “Повїз з Вінніпегу пївтора
 тисячі доларів і богато всяких
 річчій, що він мав в звязі з
 “У. Р. Вістейми”. За
 доларя можна будо дебуть
 тїхцем дістати 100.000 рублів,
 а після державного курсу за-
 платили по 1.500 рублів”.

Такє він сказав “Укр. Голо-
 сов”.

А у витинковій з врангів-
 ської газети, яку сей Орхома

СПОМИН

ПРО КАТАСТРОФУ В КОПАЛЬНІ В ГЛКРЕСТ, АЛТА, КАНАДА, ЩО СТАЛАСЬ 19. ЧЕРВНЯ 1914 РОКУ.

(У вісімнадцятому річницю.)

Понад гори послило, хмари ся підносять, А в Карлові сумну вістку всі дзвони голосять. Ой за моря, із Канади, хороні листи пішли, Що в Глкресті у копальні нещасте ся стало. Се нещасте не мале: експлоз'я газова, — Гей від грому в хмарі блиско і вже смерть готова. Ой з Канади в Галичину телеграми впали, Що дві сотки робітників в копальні пропали. Се нещасте! І наш Карлів смутком навістило, Де і наших шістьох людей газом іспалало. Сумна вістка долетіла до нашого краю, А що сталося і по других, вповісти не знаю. Ой радби я люди добрі за все розказати, — Серце мліє, рука дрожить, не могу писати. Не годен я описати, бо се страшне діло, Бо не в одній родинонці сідренко зімліло. Ой зімліло я забололо, слізи ся проляли; З бідних людей робітників могли неклали. Поскладали на могили, домовин бракує, Позбегали люди з сторін й кожлий ся чує. Зложили їх в домовині я земель прикривають, А родичи, братів і сестер водов відливають. Плачуть батьки, плачуть мами, вдовці ридать, А сироти по улиях батьків визирають. Минає день, сонце низько, пташки не співають, А сироти без вечери голоди лягають. Біда вдова встає рано, діточок накрила, А сама ся кровавими слізнями вмила. Чогось пішов, любий мужу, в чужину вмирати? Не воляв ти мене перше в дома поховати... Не жури ся, любя жінко, то так зає не буде — Підгодуєш дрібні діти і даш межі люди. Ой ти смерти лукава, чомусь не заждала? Нащо мене молодого в могилу заждала? Ой могило сирова, не тиши ми груди, Бо вже мене не побачити в старім краю люди. Діти-ж мої нещасливі, як ви мете жити? Земля рухи привалила — не мож заробити. Земля рухи привалила, груди ледом стали, — Діти-ж мої сиротити, ви в краю пропали. Хоть і зовсім не пропали, в нужді мете жити, Піаростете і здебільша підете служити. Ой летіла зазуленька й сіла в гай кувати, Що не буде вже молодішій у краю видати. Не однак то рідна ненька жалібно голосить, — Хтож їх красну уборілку у краю доносить. Сіли пташки над рікою тай крильця купають, А сестрички за братами з жалю умлівають. Вжеж синька зазуленька не хоче кувати, Вжеж не будуть сестри братів в недаю вбирати. Пішли сестри під дубочкі й нарвали листочків, Тай напелели для братчиків смутних віночків. Чогож пішли соколики в Канаду вмирати, — Сорочечки як з палери, хтож їх не вбирати. Сорочечки як шовкові, прошивки вірлові, — Прийдіть, прийдіть, соколики, сорочки готові. Ой сестрички наші любі, вже не спуйте груди, Вжеж нас більше не побачити в старім краю люди. Вже не вдрять нас більше люди, ні батько ні ненька, Бо в могилі привалила земля сиренька. Та не плаче вже родичі, не сумуйте люди, Вже нас більше у Карлові між Вами не буде. Не напишем до Вас більше ширених листочків, Не побачим рідної стріхи й зелених садочків. Ходить рідна по садочках й тяженько вздыхає, — Кожда ненька руки ломить й Канаду згадає. Ой Канадо, Канадонко, бодай жесь п... Нащож ти нам любих синів до гробу загнала. Бодай же ти, Канадонко, вже ся я... вкрила, Нащож ти нам дїтій візничі світла згубила. Ой в Канаді у Глкресті всипана могила. І там наших Карловичів сира земля вкрила. Процаємо-своих синів, прощайте-ж й Ви, люди, — Нехай нашим любим синам земля пером буде!

Іван Сандуляк Лукина з Карлова.

Сей сумний спомина зложив Іван Сандуляк, син Лукина, господар з Карлова і буний посол до краєвого союзу у Львові з сїтинського округу в 1913 році. Він родив ся 1845 р. і має тепер 77 літ. В загаданій катастрофі в Глкресті загинув 6-ох Карловичів, а між ними і син Івана Сандуляка, Дмитро, який мав тоді 28 літ.

ЕКОНОМІЧНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ ДИКТАТУРИ.

Переклад П. Христова. (Продовжене.)

VI. ПРОБЛЕМА РОБІТНИЧОЇ ДИСЦИПЛІНИ ТА ІНТЕНЗИВНОСТІ ПРАЦІ.

Кожда форма класового панованя ґрунтуєть ся на переконано повеленнях класу, що вони не мають можливости змінити своє становище. Захитуєть ся се переконане — вибухають революційні рухи. Але через те, що при всякому класовому панованю підпорядкованих працюючих левеному класу в продукції досягаєть ся засобами класового панованя, кожда революція означає глибокобудучий підупад робочої дисципліни. Навіть буржуазна революція, котра обмежуєть ся лише тим, що шляхом насильства приводить до власти замість одної верстви другу верству тої самої пануючої класу, піднімає в масах віру в авторитет, а тим самим і дисципліну праці. Се може було спостерігти у всіх країнах після жовтєвої революції (1918 р.). В Угорщині, наприклад, вже ся революція цілком знищила капіталістичну робочу дисципліну, точнісенько так як се сталося в Росії та на Україні підчас режиму Керенського. На фабриках та заводах утворились фабрично-заводські ради, котрі самостійно встановляли платню, самостійно віддавали за підпріємств невеликих ім директори, "соціалізували" окремі підприємства, тобто оголошували їх власністю робітників тих підприємств. Капіталізм стовів цілком без-

УКРАЇНСЬКА ПРОЛЕТАРСЬКА ПРеса НА УКРАЇНІ.

Українська робітничая загалі, а з окрема комуністичная преса має дуже недугу історію.

Роки до революції 1905 р. не дали ні одній робітничій газети на території самої Наддніпряниці. Деякі соціалістичні та напівсоціалістичні органи виходили за кордоном — на еміграції (драгоманівська "Громада" в Женеві) або в Галичині, Буковині, Угорській Україні. Підчас революції 1905 р. виникає ціла низка українських органів, які претендують на соціалістичність і представляють інтереси пролетаріату (орган У.С.Д.Р.П. "Робітничая Газета", "Давін" тощо), але фактично се були інтелігентські, дрібно-буржуазно-націоналістичні видання і нічого спільного з пролетаріатом не мали. Те-ж саме можна сказати й про ті органи, які виходили на рос. мові, час від часу друкували українські статті. З поваленням революції паризма перестають виходити ці органи, й центр українських революційних видань переносить ся знову за кордон. І закордонних видань часів реакції треба згадати віденьську "Правду" під редакцією т. Л. Д. Троцького, котра була рівночасно органом його групи і Української Соц.Дем. Спілки. Здавалось ся, що революція 1917 року повинна була-б покласти до жиру українську робітничу пресу. Але дрібно-буржуазно-націоналістичні елементи, які відразу захопили в свої руки керівництво націоналістичним рухом, зуміли відсунути робітничу від нього українську. "Україństwo" стало втіленням якогось шовіністичного чиністичного елементу. Ся причина з одного боку, а з другого — брак літературних сил (бо укр. інтелігенція стоїла звичайно осторонь робітничого руху) утворили те, що до жовтєвої революції не було ні одного дійсно пролетарського органу друку на Україні, хоч було значно більше, ніж треба, таких, що претендували на заступництво пролетаріату міста і села. Се — "Робітничая Газета", "Народна Воля", "Воробіт", "Конфедераліст" у Києві, "Робітник" у Катеринославі, "Нова Громада" в Харкові і т. п.

Зрадлиске поведжене української Центральної Ради підчас жовтєвого перевороту в Києві розчарувало частину напівпролетарських українських елементів у ній і зближило їх з більшовиками. Рівночасно і перед більшовиками поставало питання про боротьбу з шовіністичною контрреволюцією саме на українській мові. Тому "Пролетарская Мысль", орган Київської Ради Роб. Депутатів, що виходив у листопаді 1917 р. будучи фактично боль-

шевицькою газетою, містить низку статей на українській мові, сєверованих проти шовінізму Центр. Ради. Але української робітничої газети ще не має, бо село майже не захоплює революцією, а міське робітництво внаслідок політики Центр. Ради, все ще в більшовицькій відноснї ся з недоволенням до "українізації". В грудні 1917 р. новоутворений перший Радянський Уряд України почав видавати свій орган "Вістник Української Народної Республіки" (на українській мові), який виходив в залежности від перебування Радянського Уряду, ступенно в Харкові, Києві, Полтаві, Катеринославі й Таганрозі. Се була перша дійсно пролетарська газета на українській мові. Шкода лише, що вона істнувала всього около 4-ох місяців. Із душевним Радянської Влади німецько-гайдамацькою окупацією, припиняєть ся і видане органом Народного Секретаріату.

Зачає німецької окупації на Україні не виходив, звичайно, ні один пролетарський орган на укр. мові. Київський підпольний "Коммунист" часом містить статті на українській мові, як і орган Ц.К.К.П.(б.) У. під сією-ж назвою, що виходив поза межами України, але розповсюджував ся в гетьманській підполі. Понад межами України, в Москві, виходив також комуністичний український журнал "Вістник Українського Відділу Народного Комісаріату Справ Національних Р.С.Ф.С.Р." З утворенням Тимчасового Роб. Сел. Уряду У.С.Р.П. і заміненн Харкова української статті містять ся в його органах ("Коммунист", "Вісти") а українською мовою неабаром починали виходити "Плуг і Молот", невелика селянська газета. Але з переходом Раднаркому до Києва починає там розвиватись українська пролетарська преса. У Києві починали виходити "Більшовик", (паралельно і на російській мові), чудово поставлена селянська газета, котра відіграла величезну роль в популяризації основ комунізму та Рад. будівництва на селі. Рента комуністично-радянських газет виходить мішаною мовою — частина матеріалу по українськи, частина по російськи, а часом навіть по єврейськи і по польськи. Радянська влада, необхідию підходила до розвитку української культури та преси, в першу чергу задовольняючи потреби села і перемагаючи недовірливе відношене міського робітництва

*) Звичайно, сей орган нічого спільного не має з петлюрівським "Вістником У.Н.Р.", що виходив значно пізніше. Назва Укр. Нар. Республіки тимчасово була прийнята Радянською Україною.

до українських форм пролетарської культури. Поруч з комуністичними виходили у великій кількості органи У.П.С.Р.(К.) боротьби — "Боротьба" в Києві, "Шлях Борьби" у Полтаві, багато провінційальних органів під подібними назвами ("Боротьбіст" тощо). Вони вже тоді ступенно наближались до комунізму. На початку 1920 року виходять в Києві "Боротьба" і орган українців "Червоної Пропор", а також кївські "Вісти" та "Більшовик", які виходять виключно українською мовою. Крім того виходять ся також, після знятя галицької армії з Черновців, — Галицький "Комуніст" та "Червоный Стрілець". Коли партія боротьбістів вчила ся в К.П.б.У., керівників українських пролетарських органів се побільшуєть ся, бо прибуло й літературних сил. Починає виходити в Києві велика політична українська газета "Червона Правда", у Харкові утворюєть ся "Селянська Біднота", багато органів виникає і на провінції (з них варта зазначити одеського "Більшовика", "Радяноскі Владу", чернігівські, катеринославські, уманські газети). В часі шляхоцької окупації Києва українською ся харківські "Вісти В.У.Ц.В.К.", зміцнюєть ся "Селянська Біднота", котра вже в 1921 р. переіменовуєть ся на "Селянську Правду". Трохи мішаний тип газети витискаєть ся. Постановою Ц.К.К.П.б.У. та Раднаркомом з 1921 р. в кождім губернійському місті, окрім інших обовязково видаєть ся селянська газета на українській мові, як також майже по всіх повітах мають видаватись виключно українські газети. Українська преса досягла тепер, при Радянській владі, такого широкого розвитку, якого вона не знала ніколи раши, навіть при дуже "цирих", "українських" владах. Ми маємо тепер не тільки газети, але й літературно-наукові, містичні, спеціальні і навіть гумористичні українські журнали, збірники, альманахи (як "Шляхи Мистецтва", "Гроно", "Вір Революції", "Вістник Наркомосвіти", "Червоный Перець" і багато інших).

ВИСОКА ПОЛІТИКА.

(Уривок.)

В рокишній мавей вечір, під звук пристрасної мадарської музики, окутаний хмарами цигаретного диму, на дружних лавках віденської кавярні сїдів гурток старих галицьких діячів та діячів і робив високу політику. Таємничо шепече, поспіваний парламентарист-"дипломат": "Панове! Іх Ексценденція наш пан міністер К. Л. зволіли ласкаво прислати нам з Генуї таку телеграму: Справа Східної Галичини повсякій правдоподібности адець ся вже раз буде остаточно вирішена".

Не першима їм того рода телеграма, могли вже до них привикнути, та оті високих дипломатів примикають ся, а на дипломатичних лижах виступає якась внутрішня діяльність, якусь задоволене. Малюють ся майбутні картини, приманчиві, чуєть ся титули: п. президент, п. завідувач, п. амбасадор, п. посол, тріскають авта, зарисовують ся дипломатичні прийняти, посольські балі...

Тїшина кругом, тільки чути, як скрипач розрухує пригушені романтичні почування сїтих віденських спекулантив. "А хто буде міністром фінансів" — почуло ся питане. "Ясно, що Ш. або П., вони хоча Жиди, та щирі і добрі українсько-галицькі патріоти. Вони, самі знаєте добре, не раз допомогли нам в прикорий час".

І знова тишина. На лиці в одного малюєть ся незадоволене, другий підраховує, скільки вина випив на рахунок вице названих, третий, скільки грошей їм винен. "А хто буде міністром торговлі і промислу?" — знова питає цікавий.

"Е то не наша річ, то залезати буде від політичної констеліції в кругах Антанті" — повив старий професійний дипломат. Скривились деякі, та не на довго... Виголєні лиць повели розсянуть ся. Думають вони про поважніші питання, скільки плати побирати буде пан міністер, а скільки його товариш. Міністерських і дипломатичних місць остає се доволі. Музыка грала сумні переїмаючи жалі бідного угорського степового пастуха і чуло ся плач. З плачем скреготом

скрипки прийшли нові думки. Чуло ся плач з над Стрихи, з тих землянок, з недобудованих нор почуло ся зойк сопілки того Гуцула, якому спекуланти-останку його підставу істнованя, його поплону відібрали. І чути було, як перелінула ся праця бориславських робітників у формі франків та доларів в кишеню антантського банкіра.

"А що буде з земельною реформою" — спитав один з недосвічених і незгагартонних ще в політиці дипломатів. Настрий змінив ся. Обурено поглянув старий дипломат на молодика і сказав: "Добродію, тут не віче для народу. Як можете Ви в так важку для нас хшлю видивити такі питання? Та-ж сям посуєте цілу нашу справу! Польські підхотили-б се сейчас і розтрубили-б на цілий світ, що ми більшовики — і ціла наша дотеперішня праця пропала!"

Настрий попував ся. Хитрий патріот побачив, що настрий поганий. Кругом усе обурєні недипломатичним поступком молодика. Треба направили: "Гер Обер, пляшку токайського". Музыка почала знову грати пристрасно. Лиця просякнули ся. Вдволене почало виступати на політичній облича. "Першу частку на здоровля Іх Ексценденції Вельмишановного Добродія пана Диктатора".

Слана загуло кругом. "Ну, панове, а тепер до сєріозної праці" — сказав старий галицький дипломат. "Пане секретарю, пишійт". Молодий з пітнізмом дивив ся на лице повного свідомости своего значія дипломата і писав: "До українського народа в Америці і в Канаді!"

Приходить важна хвіля в будуюно нашой державности. Довголітня праця, тяжка праця наших дипломатичних представників унічаєть ся вкоротці успіхом. Та в так важній хвилі українське громадянство не сміє останити своїх провідників без підпертя і помочи. Тому кожній свідомий Українцє мусить матеріалізувати і т. д...

"Протестаційна нота до Високої Лїги Націй і т. д... Далше читай від початку. — Л.ч.

"БОГ НЕ ПОПУСТИТЬ — СВІНЯ НЕ ЗІСТЬ" —

(Докінчене з 2. сторони.)

волюційного періоду французської історії", як се він заявив у "Free Press". Все ту статистику, яку він подав кореспондентові "Free Press" і яку перебрав "Кан. Ураїнець", він також звяз з вранглітських газет в Констанціполі. Ходить тепер сарка по буржуазних та чорносотенних газетах в Вїншіпегу, плете нісенїтнї, що в Росії вимерло 55 процїт населєня і думає, що пані дадуть йому за "Ети новості мільйони дол." Радянський Републики бачили вже кветників з ріжних таборів. Бачили і високовенних кветників, бачили і темняків-ігнорантів в роді Охромю-Артюмова, що їхали до Росії з надїєю дістати тихцем за свої позашиванї в кишенях тисячі доларів — мільони рублів. Коли невадало ся дістати мільйони, невадало ся гонити там самогону, то вони як щурі потікали зїдтам, надїючись, як "очеvidні", дістати в Канаді "мільйони" доларів за свої дурні і безглузді оповіданя.

Можливо, що чорна сотня й дасть Охромю-Артюмову на оден поручай, але нехай не чекає він від неї "мільйонів". А другим ми скажемо: бог не попустисть — свиня не зість. Жаль тільки, що для таких творів приходить ся забирати стільки місця в газеті.

Мусій.

Саме собою розумієть ся, що так само буржуазному розумінню і робітничий дисципліні, новий відношене соціальних сил, робочої дисципліни, далековідчій підупад продуктивности і видатности праці. Освободжені від класової дисципліни, робітники виявляли також і в процесі праці далекобудучий брак дисципліни. Робочою часу не додержувалось точно, розпорядженнє майстрів не мали успіху. Продуктивність праці сильно понижилась назад. Се був цілком натуральний наслідок егоїстичної психології — система платні від штуки, котра у всім випадку гарантувала мінімальну продуктивність, ні в капіталістичних відносинах робітники не мусить бути саксована. Знищенє акордної платні і введєне чистої часової платні — се дугіше і повільніше, має одержувати за його менш продуктивну працю таку саму платню, як і ліпший робітник, за його більшу продуктивність. Наслідком загального введєня часової платні було те, що інтензивність праці виявляла тенденцію до нівеляції (зрівненя) з продуктивністю найгірших робітників. Се траплялось частю цілком відкрито. Так, наприклад, відливарів і трош будапештських сільсько-господарських машиниових фабрик було сконцентровано в одну промислову робітничку було поділено в сім відношеню на три класи: вчєних робітників, оному продуктивнїстю праці робітників двох фа- мальноиєх і зовсім невчєних. Відповідно брїк істнує ріжничя до 50 відсотків. Тоді ліп- принципю можливо досконалішого підрівнання доходів, було значно підвищено дотогчасного рівня зарплати, досить же добу платню вчєних робітників оставлено май- шим. Се вказує на рівень загального розуміння без зміни. Акордно платню було зменшено робітників. Через се на початку диктатури лише в шахтарів, місячя — у всіх урядовців продуктивність праці влада ще низше, в богатих випадках навіть на цілх 50% колишної продуктивности. В свій час на Угорському Зїздї Рад я вказав, яко референт і тодішній Нар. комісар суспільної продукції, — отверденнє, встановлене шестигодичний робочий то і без прикрашувана, навіть трохи перебіль- шуючи, на всі сі хибн новои організації праці (Далше буде.)

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ В КАНАДІ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

МОНТРЕАЛ, КВБ.

До КПГ на Р.У. в Вінніпегу.

Дорогі Товариші!

Послаємо на Ваші руки \$15.00 на поміч голодуючим на Радянській Україні і при цій нагоді звертаємо до всіх українських робітників в Канаді, щоб допомогли нам поміч голодуючим братам і сестрам на Україні. Не можна дозволити байдужності та, як гинуть в голоду тисячі українських товаришів, які борються з життя своє віддавали за робітничу справу. Обов'язком кожного робітника є втрутитись від голодуючої України братам і сестрам на Україні. З'єднайте свої сили до голодуючої України і робітничої справи. Обов'язком кожного робітника є втрутитись від голодуючої України братам і сестрам на Україні. З'єднайте свої сили до голодуючої України і робітничої справи.

Д. Левинський, секретар.

ВЕРЕГІН, САСК.

Дорогі Товариші!

На поміч голодуючим на Радянській Україні зможете допомогти тільки ви, українські робітники і фермери.

Послаємо Вам \$34.00 на поміч голодуючим на Радянській Україні і разом з тим синім жертводавцем. Жертву зібрану ми представляємо в Леніноку. Тов. В. Гумен забрав слово і розкаже присутнім, що на Рад. Україні існують великі катастрофи голоду та завдяки всім українським робітникам і фермерам, які забирають гроші на Рад. Україну, вони борються з голодом і вони борються з голодом і вони борються з голодом.

С. Г. Бабій, секретар.

ЛЕНІНОК, АЛТА.

Дорогі Товариші!

Послаємо Вам \$34.00 на поміч голодуючим на Радянській Україні і разом з тим синім жертводавцем. Жертву зібрану ми представляємо в Леніноку. Тов. В. Гумен забрав слово і розкаже присутнім, що на Рад. Україні існують великі катастрофи голоду та завдяки всім українським робітникам і фермерам, які забирають гроші на Рад. Україну, вони борються з голодом і вони борються з голодом і вони борються з голодом.

С. Г. Бабій, секретар.

ФОРТ ВІЛІАМ, ОНТ.

Від Ком. Пом. Гол. на Рад. Україні у Форт Вільям, Онт.

Далше жертви на поміч голодуючим на Радянській Україні:

3 "тер-лев", який устроєно 407.71

3 концерти в Порт Артурі (у фінансовій Рад. Укр. Дем.) який відбув ся 22 мая 159.30

Добровільні жертви:

Н. Жабко 2.00

С. Рубашко 1.00

П. Макарова (на "тер-лев") 60

Всім жертводавцям, а головні жінкам і дітям, які поспішають допомогти голодуючим на Рад. Україні і тим самим спонсорним свій пролетарський обов'язок, КПГ на Р.У. складає найсередніший широкій подяку.

На весілю у тов. М. Цюпія і його товаришів, котрі відбуло ся 3-го червня у Вест Форт Вільям, жертвоваві на поміч голодуючим сідуючі товариші:

По \$2.00: С. Кузенько.

По \$1.00: Н. Шпорогун, М. Корнія, О. Степанчик, В. Аникив, М. Гуцул, П. Веста, П. Колянич, П. Чепелюк.

По \$0.50: М. С. Федчук, С. Писмацький, Я. Дребіт, Д. Кінах, М. Бачуцький, І. Сабоєвич, П. Білий, І. Пастава, Ю. Дючук, О. Чайковський, Г. Катеринчик, І. Попович.

По \$0.40: А. Петришук.

По \$0.25: Н. Гончарик, І. Радвако, І. Галенчик, І. Пискук, П. Юркович, Б. Степай, О. Костенький, С. Сафронюк, Н. Шарамета.

По \$0.20: А. Олішевський, М. Ган, І. Савчук.

Разом \$19.25.

Всім жертводавцям як найшвидше шлють гроші покітано в сім числі "У.Р.В." \$89.86.

За КПГ на Р.У. у Форт Вільям, Т. Каміновський, секретар.

Від КПГ на Р.У. в Вінніпегу. Повисної суми від КПГ на Р.У. у Форт Вільям вінніпегський КПГ на Р.У. ще не отримав.

Д. Лобай, секр. КПГ на Р.У.

САСНЕ ЛЕЙК, АЛТА.

В нашій місцевості існує вже довший час тов. Ім. Івана Франка. Тепер ми дозволити всім усяким і побудувати свій робітничий дім від названо Український Фармерсько-Робітничий Дім, абисто мали лишце є склади і вичити ся та провадити боротьбу з капіталізмом. Бо знають товариші, що ніхто нас не визнає, як ми самі себе не визнаємо. Ми мусимо організувати ся в один пролетарський союз і самі борити ся о кращу будучність. Нале Тов. Ім. Іван Франка зможе ся тепер за сприяння поміч голодуючим на Радянській Україні. Ми хочемо помічати тим бідним дітям, які бажають від нас негалийної поміч. І ось ніхто устроєного нами товариством представляємо тов. С. Лесюка закликає присутніх дозволити діяти на поміч голодуючим на Радянській Україні. На сей захват присутні зложили \$121.3. За газету "Голодуюча Україна" зложено добровільними датами \$1.35. На весілю у тов. Михайла Федевича і т-чи Олени Галички зібрано

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІ"

Д. Глухий 50

М. К. Сиг 50

М. Косий 50

М. Сарайчин 50

Я. Кий 50

А. Українець 25

П. Головачук 25

Дж. Андрий 25

На лісту ч. 416 на передалу 11.00

Тов. Ю. Терещук зібрав на лісту ч. 425 на пресовий фонд:

Ю. Терещук \$1.00

Ю. Анонічук 50

І. Угаран 50

О. Доніако 50

Ф. Павлак 50

М. Салки 50

Т. Фаличук 50

І. Татарник 25

Тов. М. Терещук зібрав на лісту ч. 429 на пресовий фонд:

М. Гайовський \$1.00

В. Мостовий 50

Р. Литви 50

Л. М. Терещук 50

Тов. І. Угаран зібрав на лісту ч. 428 на пресовий фонд:

І. Угаран \$1.00

П. Пеліто 50

П. Малець 50

Дж. Пашкінгтон 50

М. Чесий 50

П. Пиличук 50

І. Заліський 50

І. Горбач 50

І. Моріновський 25

Л. Грот 25

Берт Брон 25

Дж. Шерман 25

С. Гохман 25

Дж. Ведак 25

Дж. Бавер 25

І. Мунтин 25

Чарл Гінг 25

На лісту ч. 421 на передалу 8.00

На лісту ч. 415 на передалу 4.00

3 тов. прийтом.

Ю. Анонічук.

С. Чабан, секр.

ДОБРОВОЛЬНА КАРА.

Дорогі Товариші!

Послаємо в сім листі \$20.00 на пресовий фонд "Українських Робітничих Вістей", як кару за свій перодуційний поступок, котрий поновив, а именно, купив "шерб" а "голсеїлд", що його закупили в Салт Сте. Мері вороги проночої класи Радянської і Крикканської. Завією перед робітничим Канади і Америки, що били не дам ся заплати на у-лучку шахрам, котрі ходять по Канаді обдурюючи робітників, обіцуючи золото і гроши за вербок. Завією, що зриває всілякі зносини з тою шайкою і стає на даліше до праці в рядях класово сідомих робітників і буду борити ся як до повної побіди.

Н. Гнатюк.

Вінніпег, Ман.

Товаришка Маня Кропівська збрала на лісту ч. 570 на пресовий фонд:

В. Самсон \$3.00

Маня Кропівська 3.00

П. Ракмечук 2.00

На передалу 2.00

Ванкувер, Б. К.

Тов. М. Давиш зібрав на лісту ч. 374 на пресовий фонд:

Н. Стефанько \$2.00

І. Файчук 1.00

П. Лугач 1.00

В. Драган 1.00

М. Косовський 1.00

На лісту ч. 387 на передалу \$14.00

Ту Гас, АЛТА.

Тов. І. Шандрук зібрав на лісту ч. 452 на пресовий фонд:

На лісту ч. 844 на передалу 2.00

І. Шелегей, Гетремк 1.00

Іван Шандрук 1.00

Д. Єрмилюк 50

Гр. Шандрук 50

Колгорет, АЛТА.

Дорогі Товариші!

Послаємо Вам \$7.50 з червоного місяця мая. Ст гроші жертвували товариші виробничі перуну неду сего року в мисью маю при "Фігішен-Дітс". Проводали по два літ і чотири, а бачути, що робити за дозрале дивно неможливо, вони покинули ся роботу з зарбок рішши пісати на пресовий фонд "У.Р.В." Жертвували товариші: З. Костенко, В. І. Шаємо, Роман Грива і Г. Михайловський.

3 тов. прийтом,

Ю. Виросток.

Кіченер, Онт.

Дорогі Товариші!

Відлі У.Р.Д. в сім місцевості розуміючи значення нашої робітничої частини "У.Р.В." постановили перевести кампаню за збіркою грошей в червоному місцях в користь нашого органу.

Справоздане представляє ся сідуюче: з відрізняється \$10.90; товариш М. Криско і Н. Чернявський подали ріши на розкаву ч. 470 прийшли \$23.50; товаришка Євдокія Бабій збрала на передалу \$13.50 а на лісту ч. 469 на пресовий фонд \$8.35:

Н. Бандура \$1.00

Ф. Пивець 1.00

І. Гальбуцький 1.00

С. Г. Бабій 1.00

П. Озарук 1.00

Т. Конурба 1.00

П. Дитришин 50

І. Шур 50

С. Пьялюк 50

М. Лола 50

І. Сабоєвич 35

Отже всего разом \$56.25

3 тов. прийтом,

П. Озарук.

Торолд, Онт.

Дорогі Товариші!

Послаємо Вам почтовий переказ на суму \$40.00, т. е. \$17.00 на пресовий фонд і \$23.00 на передалу.

Тов. І. К. Сиг зібрав на лісту ч. 427 на пресовий фонд:

М. Литвін 75

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Тов. Укр. Роб. Дім у Ванкувері відокра Дім у Ванкувері в Фінляндській Гаї представляє в один акт п. н.

"НЕ ПОВЕЛО СЯ"

Дохід з представлення призначений на поміч голодуючим на Радянській Україні.

Початок точно о год 8-їй вечером.

Товариші Робітничі! Коли відчуваєте, що таке голод, таке сподівансь, що прийдеде з помічю.

По представлення забава.

В суботу 8. лияня Товариство устроєно в тій самій гаї забава, на яку запрошено всіх прийти.

ДОБРОВОЛЬНА КАРА.

Дорогі Товариші!

Послаємо Вам \$19.00, т. е. \$6.00 на передалу і \$13.00 на пресовий фонд з лісту ч. 307:

Т. Каміновський \$2.00

І. Рогатинський 1.00

В. Нікіфорук 1.00

Л. Кінах 1.00

С. Жура 1.00

Я. Дребіт 1.00

Ф. Кравчук 1.00

П. Мартинишин 1.00

Н. Шворгун 1.00

І. Сабоєвич 50

С. Осипенко 50

І. Бодурак 50

О. Лявчук 50

С. Петрар 50

3 товаришским прийтом.

Т. Каміновський.

Монтреал, Квб.

Дорогі Товариші!

Червоний місяць не пройшов і в нас даром. Товариші старались, що було в їх силах, щоб прийти з помічю "У.Р.В." Тут зорганізовано Інтернаціональний Пікніковий Комітет в тія цілях, щоб кожний робітничий організації даної народности мала можливість устроїти для себе пікнік. Відлі У.С.Р.П.К. устроє пікнік дня 4. червня, однак великою перешкодою того дня був до і трудно було добитись того успіху, про який ми думали. Шо до устроєвання пікніку, то Комітет страчє ся з тою трудністю, що нема відповідного місця на пікнік, бо ті місця, що є відповідні для такого ієдності, як заборонили аступ для радикальних робітничих організації.

Та поміч всі перешкоді червоної соції товариші постарались ся ріжними способами піддержати свою робітничу частину "У.Р.В."

Послаємо Вам суму разом на пресовий фонд "У.Р.В." \$47.17 з лістуні і \$1.00 від т. В. Ромашчука, \$16.00 на передалу "У.Р.В.", \$5.00 на передалу "Гол. Праці" і \$1.00 на пресовий фонд "Г. П.", що робить разом \$70.17.

3 тов. прийтом,

І. Кривенчук.

Форт Франкес, Онт.

Шановні Товариші!

І в нас червоний місяць, май не пройшов безслідно. Як по інших місцевостях так і в нас товариші рішили не анінати ся позаді а долати всі старання, щоб поміч нашої частини "Укр. Роб. Вістей", які ширять класову свідомість між укр. робітниками.

Ми, свідомі пролетарі повинні долати всілякі всі наших старань, щоб наша пролетарська література просякала мізки тих робітників, які не всіляк зрозуміли будова капіталістичного ладу та не розуміють свого класового положення. Коли та веднучна більшість робітничої класи, яка ніині ходить з приспанним мізком розбудити ся при поміч пролетарської преси і літератури, тоді доперва зніме система звизку і наступити краще жите для всіх працюючих.

Тов. С. Поштар зібрав на лісти на передалу \$54.00, а на пресовий фонд \$14.00:

В. Зубатко \$2.00

Г. Бобоско 2.00

В. Бажан 1.00

Т. Мітра 1.00

С. Поштар 1.00

М. Ташук 1.00

Н. Сивчук 1.00

С. Яблєвський 1.00

А. Кляноуцький 1.00

П. Колозевський 1.00

М. Зюфій Угрии 1.00

В. Марта Шечука 1.00

З представлення "Американський Робітник" вплинуло \$33.75, що ро-

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Послаємо Вам почтовий переказ на суму \$44.50 на пресовий фонд, передалу "У.Р.В.", на "Г.П." і на голодуючих.

Тепершній час дуже пририв по цілій Канаді з причин безробіття, яке не минуло і кардифських робітників. Декотрі товариші були змушені опустити свої місцевісті, щоб заспокоїти свій жодуток, і в Кардиф лишце ся мала горстка робітників. Хотий не багато на ту лишність, то все відчуваемо потребу поміч нашої частини "У.Р.В."

Жіночий відлі, який існує при У.Р.Д. в Бардиф, устроє маленьке представлення з пікніком забава, з чого прийшло на передалу чистого го доходу \$10.25.

На загальних зборах укланено, щоб поміч прес "У.Р.В." і дні 3. червня за стараням Мінського Комітету відорвано одноквітків, а пікніку устроєно забава, з чого чистого доходу на прес. фонд вплинуло \$15.00.

Передалит зібрано \$10.00.

3 проліка журналу "Голос Праці" \$6.25.

З проліка часописі "Голодуюча Україна" \$3.00, що прости ся передади Комітету Поміч Голодуючим на Рад. Україні.

Рівнок прости ся Ред. о поміщенє спростованє: В числі 35. "У.Р.В." було подано: "До сеї суми додало ше від У.Р.Д. \$80.00, а має бути, що Женський відлі азяв на себе обов'язок сплатити тих \$80.00 ріжними підприємствами і добровільними датами.

Ю. Анонічук.

С. Чабан, секр.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

В залучено посламо Вам почтовий переказ на суму \$60.35, котрі то гроші зібрано Українським Робітничим Товариством в Верейні на низше подані ціля в сідуючий спосіб:

З концерту, який товариство устроєло 18-го червня в Ланук в користь голодуючих на Рад. Україні вплинуло \$44.85. Розходу на сім концерті було \$5.80, отже осталося чистого приходу в користь голодуючих \$39.05.

Підчас концерту заряджено було колекту на пресовий фонд "У.Р.В." зібрано на сю цілі \$11.30.

Решта грошей вплинуло з розпродаді журналу "Голос Праці" \$6.25, з продажі брошурок "Робітник і фермер" \$1.25, зібрано при розкаванню газети "Голодуюча Україна" 50 ц. і \$2.00 передалити на "У.Р.В.", що робить разом \$69.35.

Гроші пересялаєт ся до Ред. "У.Р.В." і прости ся обритути їх на ту цілі, на яку вони призначені.

Тут хоту заявити всім, що були присутні на концерті, що пресового фонду було зібрано \$11.30, а не \$13.30, як було проголошено через оибку т. І. Соколович.

В імені голодуючих братів і сестер наших на Рад. Україні, товариство складає на отсім місяці середній подяку всім присутнім на концерті за їх шире участь, котру вони зложили на сю цілі, а так само тим товаришам, що відозвали членів співанцького кружка до Лінук даром.

З товаришским прийтом,

П. Мітрук.

Гетремк, Мич. З. Д.

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Відлі У.С.Р.П.А. сеї місцевості зібрав для хорого т. І. Гинді \$9.00, які пересялаю на руки згаданого товариства. Завнаємо всіх товаришів в Злуученні Держав і Канаді поспішити зі своєю ходо мало, але ширю поміч хорому товаришам. Ми не повинні забути за того, хто працював для робітничої справи. Хоч тепер тяжке положе робітників, але все-же такі зложивши по кілька центів, ми зможемо поміч товаришам. Наш відлі в Гетремк рішв поміч товаришам Гинді, скільки буде в його силах.

Ф. Голвако, секретар.

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Міліони малих діточок і дорослих людей з навішених страшною посухою губерній Радянської України загрожені е голодовою смертю і клануть до нас о поміч.

Вони, що терпіли і терплять, що проливали свою кров, що віддавали своє жите за велике діло освободження робочого ладу; вони, що віддавали і віддають великі жертви за нашу робітничу справу, що власними кістями будують підвалини нового, світлого для нас жита, — вони ждуть від нас поміч!

Нехай же не марно звучить їх клич!

Нехай негайночим голосом нагадає він все нам про наш обов'язок!

На поміч страдаючим товаришам!

Безперервну поміч несім їм, доки голод буде грозити їм смертю!

ВЕСЬ ЧАС, ПРИ КОЖДІЙ НАГОДІ СКЛАДАМО ФОНД НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ПОСИЛАМО ДО КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ВІННІПЕГУ. Злідамо фонд сей негайно відсялаєт ся до Праги, на руки офіційного представника Радянської України, для закупки конечних средств для голодуючих.

Гроші посилаєтє і за рестоївими книжочками та поясненнями звертаєтє ся на адресу:

Famine Relief Committee for Soviet Ukraine
Ukrainian Labor Temple
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІИ "УКР. РОБ. ВІСТІ":

Асторія Культурі \$2.50

Азбука комунізму 1.25

Держава і революція 1.00

Без янкіа (оповідане) .70

Шлях до влади .50

Нарис передісторичних подій .40

Фікія нації і національної незалежності .35

Програма комуністів .30

Як повстає наша земля і який буде її кінець .25

Боги .25

Фабричні розговори про економію .25

Світлова революція .25

Маркс і Енгельс про диктатуру пролетариату .20

Земля лідиною та машинною .20

Як повстав світ .15

Перший Бунвар Комуніста .15

Розбійте кайдани .15

Як фермер може дістати весь плід своєї праці .15

Розмова про фізку .15

Основні засади комунізму .15

Комуністичний маніфест .15

Комунізм і кооперація .15

Про походженє людини .15

Промова на суді .15

Двоногий .15

Економічні основи амер. демократизму .15

Введенє в національну економію .15

Революційні пісні .10

Як Галичани втягнули в контрреволюцію .10

Що таке радян. власть і як вона будєтє ся .10

Провідники революційного руху на Україні .10

Париська Комуна .10

Чому позичили віру .10

Боротьба за існуванє .10

Третій Інтернаціонал і його історичне значенє .05

Диктатура пролетариату .05

Хто такі комуністи і чого вони хочуть .05

Церква і радянська власть .05

Конституція Радянської України .05

Межи лідиною та машинною .05

Нова політика Совітської Росії .05

Завданя Спільні Комун. Молодіжні .05

Піп Панкрат і тітка Діма .05

На чім бідєсправедливостє .05

Перед будєво (драма в 4-ох діях) .35

В кітєях розпусти (драма в 5-ох діях) .35

Ми і вони (народна драма в двох діях) .35

Самопалка (картина в 2-ох діях) .35

Базар (драма в 4-ох діях) .25

Мандріжник (драматичний ескіз в одній дії) .25

Гайворонек (драма в 3-ох діях) .25

Страйкер (драматичний образ) .20

Журнал "Голос Праці" ч. 1. .25

Журнал "Наш Стяг" ч. 3. .25

Замовляти разом з гришми посилаєтє на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Поладо відомо своїм приятелям і знайомих, що моя нова адреса сідуюча:

S. Zurra
460 Fort William Road
Port Arthur, Ont.

ОПОВІЩЕНЄ.

Отсім повідомляєтє ся всіх членів Укр. Роб. Дому в Беверлей, Алта, що зярд згаданого товариства скликає на день 25. лияня надзвичайній збори членів Укр. Роб. Дому. Є дуже важні справи до порішення, а то: вибір трестів, перевіренє діяльності зярд і справа дальшої діяльності товариства. Початок о годині 8.30 вечером. Обов'язком є всіх членів прийти на час.

Н. Дорошенко, секретар.

ПОШУКУЮ

ПОШУКУЮ свого брата Георія Маріува, а села Вашковець, Буковин. Передше перебував в провінції Саскачеван і Манітобі. Від довгого часу не мав від него звісти. Дорогий брате відозви ся, бо справа важна. Отже хто що него знає би або він сам звонить зголосити до:

Alex Marinea
248—25th Ave. North East
Calgary, Alta. (51)

ПОШУКУЮ

ПОШУКУЮ свого першого брата Гаврила Сименюка, а села Рогізна, повіт Чернівчій, Буковина. 1917 року перебував в Нью Бронзвік. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся на адресу:

Iwan Gawriletz
726 Victoria Ave.
Regina, Sask. (52)